

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa T. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Komendzie Wojewódzkiej Policji w Ł.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 9 lutego 2011 r.,

- 1) **oddala zażalenie i zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego**
- 2) **przyznaje adw. E. K. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wniosek powoda T. K. o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, uznając wniosek za spóźniony. Wyrok został ogłoszony w dniu 14 grudnia 2010 r., zatem termin do wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem upłynął w dniu 21 grudnia 2010 r. Wniosek powoda zawarty w piśmie z 10 stycznia 2011 r. (k. 405) o „wydanie i przesłanie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem”, nadany w urzędzie pocztowym w dniu 13 stycznia 2011 r. (k. 407), jest zatem spóźniony.

Powód zaskarżył zażaleniem powyższe postanowienie i zarzucając naruszenie art. 5 k.p.c. wniósł o jego uchylenie. Przyznał, że złożenie wniosku nastąpiło z przekroczeniem siedmiodniowego terminu wynikającego z art. 387 § 3 k.p.c., ale przekroczenie terminu było wynikiem mylnego przekonania, iż reprezentujący go w postępowaniu odwoławczym pełnomocnik z urzędu jest uprawniony również do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego, a doręczenie pełnomocnikowi wyroku z uzasadnieniem otworzy powodowi termin do wniesienia skargi kasacyjnej. Zdaniem skarżącego, pełnomocnik ustanowiony z urzędu reprezentuje stronę jedynie do czasu prawomocnego zakończenia sprawy, więc zasadne jest wymaganie od Sądu dokonania stosownego pouczenia strony w zakresie obowiązków ciążących na niej po ogłoszeniu wyroku sądu drugiej instancji. Sąd takiego pouczenia nie dokonał, gdyby zaś to uczynił, powód złożyłby wniosek w ustawowo wyznaczonym terminie. Powód jako strona toczącego się postępowania, działająca po ogłoszeniu wyroku sądu drugiej instancji bez pomocy fachowego pełnomocnika, miał prawo do uzyskania od Sądu stosownych pouczeń w zakresie przysługujących praw i obowiązków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 387 § 3 k.p.c. orzeczenie z uzasadnieniem doręcza się tej stronie, która w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji zażądała doręczenia. Według art. 327 k.p.c. stronie działającej bez adwokata, radcy

prawnego lub rzecznika patentowego, obecnej przy ogłoszeniu wyroku, przewodniczący udzieli wskazówek co do sposobu i terminów wniesienia środka zaskarżenia, a jeżeli zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych jest obowiązkowe, należy pouczyć stronę o treści przepisów o obowiązkowym zastępstwie oraz o skutkach niezastosowania się do tych przepisów. Zarzut naruszenia art. 5 k.p.c. nie jest uzasadniony, skoro nie na tej postawie sąd zobowiązany jest do pouczenia strony o sposobie i terminach wniesienia środka zaskarżenia, pouczenie takie bowiem jest udzielane na podstawie art. 327 § 1 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 29 października 1999 r., sygn. akt II UKN 596/99, OSNP 2001, nr 4, poz. 135). Obowiązek pouczenia nie dotyczy sytuacji, w której strona jest reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego (art. 327 k.p.c.).

Powód był reprezentowany na rozprawie apelacyjnej przez ustanowionego z urzędu adwokata, zatem nie zaktualizował się obowiązek udzielenia wskazówek co do sposobu i terminów wniesienia środka zaskarżenia.

Za bezzasadny należy uznać zarzut, że pełnomocnik ustanowiony z urzędu reprezentuje stronę jedynie do czasu prawomocnego zakończenia sprawy. W zakresie pełnomocnictwa procesowego z mocy samego prawa mieści się dokonywanie czynności przez umocowanego w sprawie pełnomocnika co prawda już po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, ale dotyczących wcześniejszych jego faz. Pełnomocnik może zatem w ramach umocowania określonego w art. 91 k.p.c. złożyć już po prawomocnym zakończeniu sprawy wnioski o wydanie odpisu wcześniej wydanego orzeczenia, wnioski o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia albo wnioski o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej itp. (uzasadnienie uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., sygn. akt III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.